

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 614/2021
28.10.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Угљеша Жарковић, адвокат из ..., против туженог ДОО "ББ" ..., чији је пуномоћник Милош Лукић, адвокат из ..., ради поништаја решења и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 148/20 од 04.10.2020. године, у седници већа одржаној 28.10.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизији тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 148/20 од 04.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бачкој Паланци П1 41/19 од 04.10.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев да се поништи, као незаконито, решење туженог од 10.01.2018. године, којим је тужилци престао радни однос даном достављања решења због непоштовања радне дисциплине, односно повреде радне обавезе и да се обавезе тужени да тужилцу врати на рад на ранији посао или сличан посао у складу са њеном стручном спремом и радним способностима, као и да јој накнади трошкове парничног поступка, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке обавезана је тужилца да туженом на име трошкова парничног поступка исплати износ од 87.950,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 148/20 од 04.10.2020. године, ставом првим изреке, укинута је првостепена пресуда и одбачена тужба у делу става првог изреке којим је одбијен захтев да се обавезе тужени да тужилцу врати на ранији посао или сличан посао у складу са радном способношћу и стручном спремом. Ставом другим изреке, у преосталом делу је одбијена жалба тужиље и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду, у смислу члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011...87/2020, у даљем тексту: ЗПП), Врховни касациони суд је оценио да ревизија тужиле није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а у поступку пред другостепеним судом није дошло до пропуста у примени или до погрешне примене које од одредаба овог закона, па нема ни повреде из члана 374. став 1, у вези члана 396. ЗПП на коју се ревизијом указује. Другостепени суд је у образложењу побијане пресуде оценио све жалбене наводе тужиле и дао разлоге које је узео у обзир, а који су били од значаја за правилну одлуку о изјављеној жалби. Наводе у ревизији којима се заправо указује да је у поступку учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, Врховни касациони суд није оценио, јер се ревизија из овог разлога не може изјавити у смислу члана 407. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиле је била запослена код туженог од 19.10.2010. године и радила је на пословима Дана 25.11.2017. године, у погону туженог је извршена крађа, за коју је осумњичен супруг тужиле, који је раније био запослен код туженог као

У периоду од 01.12.2017. године до 06.12.2017. године тужиле је била привремено спречена за рад због болести, а од 07.12.2017. године до 11.12.2017. године користила је годишњи одмор. Дана 14.12.2017. године тужиле је понуђен анекс уговора о раду којим би засновала радни однос на радном месту - Тужиле се на ту понуду у остављеном року од 8 дана није изјаснила. Није могла да прихвати анекс уговора о раду, јер има двоје мале деце, а тај посао би подразумевао целодневно одсуство од куће.

Дана 18.12.2017. године у 06,38 часова тужиле се путем СМС поруке јавила непосредно претпостављеној директорки ВВ, навела је да се не осећа добро и да је целу ноћ повраћала. На поруку директорка јој није одговорила, а тужиле тога дана није дошла на посао. Ни наредног дана 19.12.2017. године тужиле није дошла на посао, јер јој је тог дана крсна слава. Дана 20.12.2017. године у 06,30 часова тужиле је дошла у просторије туженог у управни биро у коме ради неколико запослених, а у коме се, у стаклом одељеном делу, налази радно место директорке ВВ. Том приликом директорка је од тужиле тражила да оправда изостанак за претходна два дана, на шта је тужиле одговорила да није „отворила боловање“, као и да не може да настави да ради код туженог, јер не може да поднесе што је сви запослени посматрају са оптуживањем због догађаја везаних за кривични поступак који је, због крађе извршене у просторијама туженог, вођен против њеног супруга. Делу разговора тужиле и директорке ВВ присуствовао је и ГГ који на разговор није обраћао пажњу, али је у пролазу чуо да је тужиле рекла да не може да ради због срамоте и окружења и да иде кући. Тужиле је тог дана напустила круг фирме у 06,40 часова, те долазак тужиле на посао тога дана није евидентиран, с обзиром да је тужиле дошла и отишла из фирме пре почетка радног времена. У наредном периоду, све до 10.01.2018. године, тужиле није долазила на посао, а свој изостанак није оправдала.

Тужени је 26.12.2017. године донео упозорење којим је тужиљу упозорио да су се стекли услови за отказ уговора о раду, због учињене повреде радне обавезе из члана 80. став 2. тачка 1. Колективног уговора туженог, јер је тужиља неоправдано изостала са посла пет радних дана узастопно, почев од 18.12.2017. године, а свој изостанак није оправдала. Тужиља је 29.12.2017. године доставила изјашњење на упозорење, у коме је навела да се 18.12.2017. године није осећала добро, да је 19.12.2017. године славила крсну славу, а да је дана 20.12.2017. године дошла на посао, али да ју је директорка послала кући, те да је у претходном периоду од 07.12.2017-15.12.2017. године трпела велики притисак, да јој нису дали да ради њен посао, већ да је слагала архиву у холу фирме.

Побијаним решењем туженог од 10.01.2018. године тужиљи је, применом члана 179. став 2. тачка 5. Закона о раду и члана 80. став 2. тачка 1. Колективног уговора туженог, отказан уговор о раду, као и сви до тада закључени анекси уговора, због учињене повреде радне обавезе и непоштовања радне дисциплине- неоправданог изостанка са посла пет радних дана узастопно. У решењу је наведено да тужиља почев од 18.12.2017. године није долазила на посао, нити је свој изостанак оправдала.

У току рада тужиље код туженог на тужиљин рад није било примедбе од стране претпостављених У евиденцији присутности радника који се воде код туженог, уписано је да је тужиља имала укупно 18 неоправданих изостанака.

На овако утврђено чињенично стање правилно су нижестепени судови применили материјално право из члана 179. став 2. тачка 5. и став 3. тач. 2. и 8. Закона о раду („Службени гласник РС бр. 24/05...113/17) у вези члана 80. став 2. тачка 1. Колективног уговора туженог и члана 22. тачка 8. Уговора о раду и оценили да тужбени захтев за поништај решења о отказу уговора о раду и враћање тужиље на рад није основан, а да је тужба недозвољена у делу којим је тражено да се тужиља врати на ранији посао или сличан посао у складу са радном способношћу и стручном спремом.

Чланом 179. став 2. тачка 5. Закона о раду прописано је да запосленом може бити отказан уговор о раду ако својом кривицом учини повреду радне обавезе и то: ако учини повреду радне обавезе утврђену општим актом, односно уговором о раду.

Основ за престанак радног односа због непоштовања радне дисциплине, у смислу одредбе члана 179. став 3. тачке 2. и 8. Закона о раду је ако запослени не достави потврду о привременој спречености за рад у року од три дана од наступања привремене спречености за рад односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца.

Чланом 80. став 2. тачка 1. Колективног уговора туженог прописано је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако запослени не поштује радну дисциплину, односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца, и то нарочито уколико неоправдано изостане са посла 5 радних дана узастопно или 7 радних дана са прекидима током године.

Тачком 22. 8. Уговора о раду, закљученог између парничних странака, прописано је да запослени који својом кривицом не испуњава радне дужности и обавезе или се не придржава одлуке коју је донео послодавац чини повреду радне

обавезе ако неоправдано изостане са посла 5 радних дана узастопно или 7 дана са прекидима у току календарске године.

Тужиља је, према чињеничном стању заснованом на писаним доказима и исказима тужиље и саслушаних сведока, неоправдано изостала са посла 5 радних дана узастопно, односно 7 дана са прекидима у току календарске године, и то на дан 18.12.2017. године, у периоду од 20.12.2017. године 26.12.2017. године (када је донето упозорење о отказу угоора о раду) и даље до доношења побијаног решења о отказу уговора о раду 10.01.2018. године.

Такво поступање тужиље, и по оцени Врховног касационог суда, представља скривљену повреду радне обавезе утврђене општим актом односно уговором о раду и повреду радне дисциплине која јој је побијаним решењем стављена на терет, што представља основ за примену отказног разлога и оспорено решење чини законитим, а тужбени захтев за поништај решења и враћање тужиље на рад неоснованим.

Супротно наводима ревизије, одлуку о тужбеном захтеву нижестепени судови су донели правилном применом материјалног права, за коју су дали довољне и јасне разлоге, које у свему као правилне прихвата и овај суд. У ревизији се понављају наводи који су истицани у жалби против првостепене пресуде, а другостепени суд је у образложењу побијане пресуде оценио све жалбене наводе тужиље који су били од значаја за правилну одлуку о изјављеној жалби. У преосталом делу ревизија оспорава правилност утврђеног чињеничног стања и ставља примедбе на оцену доказа из члана 8. ЗПП, због чега се ревизија не може изјавити према члану 407. став 2. ЗПП.

Из наведених разлога, применом члана 414. ЗПП, Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци.

**Председник већа-судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић